

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi
Judecător: A. Mocanu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

Dosarul nr. 2rac-380/17

ÎNCHEIERE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Autocaravana”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Autocaravana” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ecosem Grup” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ecosem Grup” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Autocaravana” privind nulitatea facturii fiscale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017, prin care a fost admis apelul declarat Societatea cu Răspundere Limitată „Ecosem Grup” și s-a casat parțial hotărârea Judecătoria Anenii Noi din 02 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 13 iunie 2016 SRL „Autocaravana” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Ecosem Grup” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, în perioada 10 septembrie 2013-27 martie 2015, SRL „Autocaravana” a prestat SRL „Ecosem Grup” servicii de transport în sumă totală de X lei, fapt ce se confirmă prin facturile fiscale semnate și ștampilate de ambele părți litigante, și anume: seria FB 4948004 din 24 septembrie 2013, FB 4948010 din 30 septembrie 2013, FB 4948027 din 29 octombrie 2013, FB 4948035 din 31 octombrie 2013, FB 5009402 din 30 noiembrie 2013, FB 5009411 din 30 noiembrie 2013, FB 5009408 din 30 noiembrie 2013, FB 5009419 din 13 decembrie 2013, FB 6139804 din 31 mai 2014, FB 6139823 din 18 iunie 2014, FB 6139832 din 30 iunie 2014, FB 6139861 din 15 iulie 2014, FB 6139878 din 31 iulie 2014, FB 6139885 din 31 iulie 2014, FB 6139887 din 31 iulie 2014, FB 6139919 din 28 august 2014, FB

6139940 din 31 august 2014, FB 6139991 din 30 septembrie 2014, FB 6879832 din 31 octombrie 2014, FB 6879848 din 31 octombrie 2014, FB 6879880 din 29 noiembrie 2014, FB 6879906 din 29 decembrie 2014, FB 6879915 din 29 decembrie 2014, FB 6879987 din 31 mai 2015.

Serviciile de transport au fost prestate de către SRL „Autocaravana” atât în baza contractului nr. 01 din 10 septembrie 2013, încheiat cu SRL „Ecosem Grup” pentru o perioadă de 1 an, respectiv până la 10 septembrie 2014, cât și în baza facturilor fiscale menționate.

Prestarea serviciilor de către SRL „Autocaravana” și acceptarea acestora de către SRL „Ecosem Grup”, se confirmă prin actele de primire-predare a serviciilor de transport, anexate la facturile fiscale.

Indică că în perioada dintre 10 septembrie 2013 până la 31 martie 2015, SRL „Ecosem Grup” a achitat la contul SRL „Autocaravana” suma totală de X lei, fapt confirmat prin ordinele de plată, anexate la cerere.

Indică, că la data de 06 noiembrie 2015 SRL „Ecosem Grup”, SRL „Autocaravana” și SRL „Milalu-Prof” au încheiat contractul de cesiune a dreptului de creanță nr. CS-6/11/15, urmare a încheierii căruia datoria SRL „Ecosem Grup” față de SRL „Autocaravana” s-a micșorat cu suma de X lei, această operațiune contabilă fiind reflectată atât în evidența contabilă a reclamantului cât și cea a pârâtului.

Astfel, menționează, că datoria restantă a SRL „Ecosem Grup” față de SRL „Autocaravana” constituie suma de X lei (X lei - X lei - X lei).

Existența datoriei în sumă de X lei, se confirmă suplimentar și prin actul de verificare la situația din 31 martie 2016, semnat și ștampilat de ambele părți implicate în litigiu.

Având în vedere faptul că pentru serviciile prestate conform facturilor fiscale: seria FB nr. 6879880 din 29 noiembrie 2014, în sumă de X lei, seria FB nr. 6879906 din 29 decembrie 2014, în sumă de X lei, seria FB nr. 6879915 din 29 decembrie 2014 în sumă de X lei și seria FB nr. 6879987 din 31 martie 2015, în sumă de X lei, părțile nu au stabilit termenul de achitare, respectiv la data de 25 mai 2016 în adresa SRL „Ecosem Grup” a fost expediată cu aviz recomandat somația din 24 mai 2016, prin care SRL „Autocaravana” a solicitat achitarea în termen de 7 zile calendaristice de la recepționare, a datoriei restante în sumă de X lei.

Remarcă, că datoria în mărime de X lei s-a format din achitarea parțială a serviciilor, prestate conform facturii fiscale seria FB nr. 6879880 din 29 noiembrie 2014 a fost achitată suma de X lei, restanța constituind suma de X lei și neachitării serviciilor prestate conform facturilor fiscale seria FB nr. 6879906 din 29 decembrie 2014 în sumă de X lei, seria FB nr. 6879915 din 29 decembrie 2014, în sumă de X lei și seria FB nr. 6879987 din 31 martie 2015, în sumă de X lei.

Astfel suma datoriei restante constituie X lei (X lei + X lei + X lei + X lei). Până la data de 02 iunie 2016 inclusiv 26 mai 2016, data recepționării somației din 24 mai 2016 și 7 zile calendaristice, SRL „Ecosem Grup” nu a achitat datoria

restantă în sumă de X lei, iar începând cu data de 03 iunie 2016 pârâțul este în întârziere, prin urmare reclamantul SRL „Autocaravana” a calculat față de SRL „Ecosem Grup” dobânda de întârziere în cuantum de X lei.

Reclamantul solicită încasarea datoriei în mărime de X lei, dobânzii de întârziere în mărime de X lei pentru perioada (03 iunie 2016-09 iunie 2016) și cheltuielile de judecată în mărime de X lei.

Prin cererile de majorare a pretențiilor din 13 iulie 2016, 01 august 2016 și 21 octombrie 2016, SRL „Autocaravana” a solicitat încasarea dobânzii de întârziere în mărime de X lei pentru perioada (03 iunie 2016 – 21 octombrie 2016 inclusiv), precum și cheltuielile de judecată în mărime totală de X lei, motivând că suma datoriei scadente nu a fost achitată de SRL „Ecosem Grup”.

La 22 octombrie 2016 SRL „Ecosem Grup” a înaintat acțiune reconvențională cu privire la constatarea nulității facturii fiscale FB 6879987 din 31 martie 2015 în sumă de X lei.

În motivarea cererii, SRL „Ecosem Grup” a indicat că în contabilitatea companiei nu figurează factura fiscală seria FB nr. 6879987 din 31 martie 2015 în suma de X lei, la materialele dosarului nu există nici actul de verificare semnat între părți cu indicarea acestei facturi.

Consideră că, întrucât factura respectivă nu este reflectată în contabilitatea companiei, nu este confirmare a prestării serviciilor respective, iar aceasta putea fi semnată din eroare, deoarece părțile au o istorie de colaborare lungă pe parcursul căreia au fost semnate mai multe documente, motiv din care urmează a fi declarată nulă.

Indică că în factura menționată, nu este indicat numărul actului de primire - predare, astfel rezultând că nu este clar pentru care anume servicii a fost eliberată aceasta, iar din înscrierea „servicii trai” în factura nu rezultă ce fel de servicii și în ce perioadă au fost prestate.

Prin hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 02 noiembrie 2016 s-a admis acțiunea înaintată de SRL „Autocaravana” împotriva SRL „Ecosem Grup” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la SRL „Ecosem Grup” în beneficiul SRL „Autocaravana” suma de X lei cu titlu de datorie, suma de X lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de X lei cu titlul de taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată, în total suma de X lei. Acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Ecosem Grup” împotriva SRL „Autocaravana” cu privire la nulitatea facturii fiscale din 31 martie 2015, s-a respins ca fiind neîntemeiată (f.d.159, f.d.161-164, volumul I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017, s-a admis apelul declarat de SRL „Ecosem Grup”, s-a casat parțial hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 02 noiembrie 2016, în partea admiterii acțiunii inițiale și în aceasta parte s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Autocaravana” împotriva SRL „Ecosem Grup” privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere. În rest hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 02 noiembrie 2016, în partea respingerii cererii

reconvenționale depuse de SRL „Ecosem Grup” împotriva SRL „Autocaravana” privind nulitatea facturii fiscale hotărîrea, a fost menținută (f.d.215, f.d.216-224, volumul I).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 29 august 2017, în termenul prevăzut de lege, SRL „Autocaravana” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, iar probele anexate la materialele dosarului au fost apreciate arbitrar.

La data de 24 octombrie 2017 intimatul a prezentat referință pe marginea recursului înaintat, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Autocaravana” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau

alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Autocaravana” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Autocaravana” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță